

עת"א 37990/09/14 - א ל נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 37990-09-14 ל (אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'
עת"א 47004-07-14 ל (אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

06 ינואר 2015

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	א ל (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד שמולביץ

ב"כ המשיב - עו"ד גלעד שיינפלד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל- 36 חודשי מאסר שמניינם 8/7/13, בגין עבירות סמים, איומים, תקיפת בת זוג ועבירות תעבורה.

טענותיו של העותר מופנות כלפי שניים -

האחד - קבלת טיפול רפואי נאותודחוף.

השני - שילובו בסבב חופשות.

עמוד 1

לטענתו של העותר, הוא נכה בעל 100% נכות, רגלו עומדת בפני כריתה בשל פקקת ורידים ואי ספיקת לב, הוא סובל מכאבים ומטופל שנים רבות במורפין ובסמים חוקיים אחרים במינון גבוה.

העותר הוצא לבית חולים בשל החמרה ונמסר לו בבית החולים כי הפתרון הינו הפנייתו למרפאת כאב.

בתקופת המאסר מתעלמים מהמלצת רופא ליתן לו תרופה בשם אוקסיקונטין, תחת זאת הוא מקבל תרופה אחרת והתוצאה היא שנגרם לו כאבים בדרגת חומרה קשה.

העותר מבקש להשיב לו את הטיפול הרפואי ולהפנותו מיידית למרפאת כאב.

בעניין זה נטען על ידי המשיב, כי העותר מסרב לקבל טיפול רפואי, זאת חרף הסברים שקיבל ומתנה קבלת טיפול בתנאים כאלה ואחרים ובין היתר, קבלת האוקסיקונטין.

עוד נטען, כי העותר מקבל טרמדקס, תרופה נרקוטית המתאימה לשימוש לטווח ארוך, הוזמן לשיחה עם נרקולוג וסירב לצאת לביקור במרפאת כאב בבי"ח תל השומר.

לכתב התשובה צורפה הצהרה על סירוב לקבל טיפול רפואי בבי"ח מאיר בכ"ס במרפאה ההמטולוגית, בבית החולים תל השומר במרפאת כאב, סירוב לצאת למרפאה פסיכיאטרית, סירוב נוסף להבדק על ידי פסיכיאטר, סירוב לצאת לבדיקות דם, וסירוב להגיע לבדיקה אצל נרקולוג בית סוהר רימונים.

עוד הוצג בפני מידע המסביר את המעבר לשימוש בטרמדקס תחת השימוש באוקסיקונטין והוא מופיע בידיעות 982, 954.

על מנת לבחון האם הטיפול הנ"ל מספיק לטיפול בכאביו של העותר, מתבקש המשיב לקבוע תור פעם נוספת למרפאת כאב, עבור העותר, חרף העובדה שהעותר סירב לצאת למרפאת הכאב משנקבע לו תור, ומשתתקבל חו"ד מרפאת הכאב, תהא לעותר זכות לעתור בשנית אם ימצא לנכון.

בשלב זה העתירה בעניין זה נדחית.

באשר לחופשות.

נטען על ידי העותר כי הוא עובר תהליך חיובי והגם שעבר לאגף מתקדמים, הוא אינו משולב בעבודה או בחינוך וכן לא משולב בחופשות.

עבירות האלמ"ב שעבר הינן ברף הנמוך ודו"ח וועדת אלמ"ב אינו תואם את שכתב, הוא לא ויתר על הבאת טענותיו בע"פ בפני הוועדה כפי שצוין בטופס שהוצג לעיוני ויש מקום לשלבם בסבב חופשות.

בכתב התשובה נטען כי לאור העובדה שהעותר הורשע בעבירת אלימות במשפחה, הרי שנדרשת המלצת וועדת אלמ"ב, אלא שהוועדה אשר התכנסה הן בחודש נובמבר 2013 והן בחודש אוקטובר 2014, התרשמה כי העותר אינו משולב בטיפול במסגרת המאסר הנוכחי, אינו ער להשפעת פגיעתו בקרבן העבירה ומגלה כלפיה אמפתיה שטחית כמו גם מצמצם מחומרת פגיעתו.

ועדת אלמ"ב התרשמה כי לעותר מסוכנות גבוהה להשנות של התנהגות אלימה במערכות יחסים אינטימיות וללא תהליך טיפול משמעותי, מסוכנותו בעינה עומדת.

המשיב טען כי הוצע לעותר להשתלב במסגרת טיפולית, אלא שהוא סירב לכך שכן ביקר להשאר באגף בו הוא מוחזק וסירב לעבור אגף לצורך שילובו בטיפול.

הוצג לעיוני אף דו"ח חסוי של ועדת אלמ"ב אשר אין בו לתרום הרבה למסקנותיו.

יחד עם זאת, לאור האמור בשני הדו"חות של ועדת אלמ"ב, ובעיקר לאור העובדה שתנאי ליציאה לחופשה הינו שילוב בטיפול והתרמות ממנו, לא מצאתי כי החלטת המשיב הינה החלטה בלתי סבירה.

פגם יחידי שמצאתי הוא אי התייצבות העותר בפני ועדת האלמ"ב שהתכנסה ב- 22/10/14 וב- 9/11/14.

הנני מורה על כינוס ועדת אלמ"ב בעניינו של העותר, בחלוף חצי שנה ולא בחלוף שנה מכינוס ועדת אלמ"ב האחרונה, על מנת שיעלה בידו להביא טיעוניו בפני הוועדה, אם כי אדגיש, כי אי שילובו של העותר בסבב חופשות אינן בשל האמור בחו"ד ועדת האלמ"ב אלא בשל סירובו להשתלב בטיפול הנדרש לטעמי לצורך בחינת הוצאתו לחופשות.

בכפוף לאמור, העתירה נדחית.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ה, 6/1/15 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט, שופטת